

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.
proti
žalovanému: Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí
sídlem Náměstí 3, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí

o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 24. 11. 2022 domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného, která měla spočívat v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí ve věcech vedených u žalovaného pod sp. zn. MUFO_S 4147/2017, MUFO_S 5654/2018 a MUFO_S 2485/2018.
2. Žalobkyně uvedla, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhodnutími ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021, č. j. MSK 120009/2021 a č. j. MSK 120018/2021 ve všech případech shodně rozhodl, že dle § 116 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále

jen „daňový řád“) se věc vrací správnímu orgánu prvního stupně (žalovanému) k postupu podle § 113 odst. 1 daňového řádu.

3. Jelikož však doposud nebylo žalovaným vydáno rozhodnutí v uvedených věcech, obrátila se žalobkyně na Krajský úřad Moravskoslezského kraje s žádostí o učinění opatření proti nečinnosti žalovaného. Přesto však žalovaný doposud rozhodnutí nevydal.
4. Žalovaný ve věci uvedl, že všechna uvedená řízení se týkají žádostí žalobkyně o vrácení poplatků za kopírování písemností z několika správních spisů. Připomněl, že žalovaný nejprve v řízení vedeném pod sp. zn. MUFO_S 4147/2017 žádosti žalobkyně o vrácení správních poplatků nevyhověl. Rozhodnutí žalovaného však bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 9. 2018, č. j. 22 A 180/2017-31. Poté, kdy žalovaný v dalším řízení žádosti žalobkyně opět nevyhověl, bylo jeho rozhodnutí zrušeno krajským úřadem ve zkráceném přezkumném řízení; důvodem zrušení byla skutečnost, že při vydání rozhodnutí žalovaný nesprávně postupoval podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), ačkoli měl postupovat podle daňového řádu.
5. V následně vedených řízeních ve všech třech specifikovaných věcech žalovaný rozhodnutími ze dne 3. 8. 2021, sp. zn. MUFO_S 4147/2017, zn. MUFO 25060/2021, dále sp. zn. MUFO_S 5654/2018, zn. MUFO 25066/2021 a sp. zn. MUFO_S 2485/2018, zn. MUFO 17732/2021 žádostem žalobkyně o vrácení správních poplatků nevyhověl. Žalovaný dále uvedl, že „všechna uvedená rozhodnutí byla zrušena“ rozhodnutím krajského úřadu ze dne 20. 10. 2021.
6. Žalovaný se však následně obrátil dne 10. 6. 2022 na Ministerstvo financí s podnětem na přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraj ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021. Rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 9. 8. 2022, č. j. MF-17659/2022/3903-3 bylo v dané věci nařízení přezkoumání rozhodnutí s tím, že ministerstvo dospělo k závěru, že rozhodnutí krajského úřadu je založeno na podstatných vadách, které by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Po obdržení tohoto rozhodnutí žalovaný podal podnět k přezkoumání rozhodnutí i ve zbývajících dvou věcech (rozhodnutí krajského úřadu ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120009/2021 a č. j. MSK 120018/2021).
7. Krajský soud s ohledem na skutečnost, že v případě rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 21. 10. 2021, č. j. 120001/2021 byl Ministerstvem financí nařízen přezkum, zatímco ve vztahu ke zbývajícím rozhodnutím prozatím nařízen přezkum nebyl, rozhodl usnesením ze dne 23. 2. 2023 o vyloučení žaloby žalobkyně na ochranu proti nečinnosti ve vztahu k řízením vedeným u žalovaného pod sp. zn. MUFO_S 5654/2018, zn. MUFO 25066/2021 a sp. zn. MUFO_S 2485/2018, zn. MUFO 17732/2021 k samostatnému projednání a rozhodnutí. Předmětem tohoto řízení tak zůstal požadavek žalobkyně na ochranu proti nečinnosti ve vztahu k řízení vedeného u žalovaného pod sp. zn. MUFO_S 4147/2017, zn. MUFO 25060/2021.

Zjištění z obsahu správních spisů

8. Ze správních spisů soud pro účely svého rozhodnutí zjistil, že žalobkyně požádala podáním ze dne 18. 7. 2017 o vrácení poplatků za kopírování písemností, přičemž řízení o této žádosti bylo vedeno u žalovaného pod sp. zn. MUFO_S 4147/2017. Rozhodnutím ze dne 21. 8. 2017, zn. MUFO 26116/2017 žalovaný nevyhověl žádosti žalobkyně. K žalobě žalobkyně bylo toto rozhodnutí zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.

9. 2018, č. j. 22 A 180/2017-31. Následně žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 8. 2019, zn. MUFO 23648/2019 opět žádosti žalobkyně nevyhověl. Toto rozhodnutí bylo zrušeno Krajským úřadem Moravskoslezského kraje v přezkumném řízení rozhodnutím ze dne 6. 2. 2020, č. j. MSK 20518/2020. Následně žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 8. 2021, zn. MUFO 25060/2021 opět nevyhověl žádosti žalobkyně o vrácení poplatků. K odvolání žalobkyně proti poslední citovanému rozhodnutí rozhodl Krajský úřad Moravskoslezského kraje rozhodnutím ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021 tak, že podle § 116 odst. 3 daňového řádu vrátil věc žalovanému k postupu podle § 113 odst. 1 daňového řádu.

9. Dne 10. 6. 2022 podal žalovaný k Ministerstvu financí podnět k zahájení přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud posoudil žalobu v intencích ustanovení § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí ve smyslu § 81 odst. 1 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl u ústního jednání dne 22. 3. 2023 v nepřítomnosti účastníků, kteří svou neúčast omluvili a souhlasili s jednáním v jejich nepřítomnosti.
11. V rámci ústního jednání soud provedl dokazování listinnými důkazy, a to rozhodnutím ministra financí ze dne 8. 12. 2022, č. j. MF-17659/2022/3903-12, kterým byl zamítnut rozklad žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 9. 8. 2022, č. j. MF-17659/2022/3903-3. Prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 121 odst. 1 daňového řádu nařízeno přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že rozhodnutí krajského úřadu je založeno na podstatných vadách, o nichž lze mít za to, že mají vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy.
12. Soud dále provedl k důkazu úřední záznam ze dne 17. 3. 2023, kdy bylo u Krajského úřadu Moravskoslezského kraje telefonicky ověřeno, že doposud nebylo rozhodnuto v řízení o přezkoumání rozhodnutí ze dne 21. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021.
13. Podle § 121 odst. 1 daňového řádu správce daně z moci úřední nařídí přezkoumání rozhodnutí, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, se nepřihlíží.
14. Podle § 123 odst. 4 daňového řádu nařízení přezkoumání rozhodnutí má vůči takto přezkoumávanému rozhodnutí a navazujícím rozhodnutím odkladný účinek až do doby oznámení rozhodnutí ve věci, vydaného v přezkumném řízení, s výjimkou zajištění podle § 167 až 169, § 170 a 173. Po dobu trvání odkladného účinku úroky, které jsou příslušenstvím daně, nevznikají.
15. Z citovaných ustanovení vyplývá, že v situaci, kdy bylo rozhodnuto Ministerstvem financí o nařízení přezkumu rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120001/2021, kterým bylo k odvolání žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2021, zn. MUFO 25060/2021 rozhodnuto tak, že se věc podle § 116

odst. 3 daňového řádu vrací žalovanému k postupu podle § 113 odst. 1 daňového řádu, je třeba vycházet z toho, že nařízení přezkoumání rozhodnutí má vůči přezkoumávanému rozhodnutí krajského úřadu odkladný účinek, tudíž je třeba mít za to, že v současné době stále běží odvolací řízení o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2021. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný nemůže mít v současné době povinnost ve věci žádosti žalobkyně rozhodnout a nemůže být tudíž nečinný s vydáním rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud proto žalobu podle § 81 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 22. března 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu